

Leders tale Rådsmøte 2019

«Kirkene sammen»

Kjære Rådsmøte

Vi møtes som kirker i Norge for å være et vitnesbyrd om kirkene sammen og for å samtale og vedta felles planer for de neste to år av virksomheten til Norges Kristne Råd.

Bekjennende kirker sammen

I handlingsplanen 2019 – 2021 står det at vi sammen skal være en synlig og frimodig formidler av troen på Jesus som «veien, sannheten og livet». Vi vil løfte frem menneskets ukrenkelige verdi, stå opp mot uretten i samfunnet, og tror at verden kan forandres om vi alle er villige til å bidra.

Peters bekjennelse av Jesus Kristus som «Messias, Den Levende Guds Sønn», fra Matteus 16:16 er like evig sant i dag som den gang og vi bygger som kirker på denne bekjennelsen når vi henvender oss til den levende Gud for at Han skal bygge sin kirke i dag.

Bjørn Eidsvåg har skrevet sangen «Til alle tider», som sier mye om evangeliets tidløshet og korsets evige håp. Samtidig må vi som kirker til enhver tid fornyes for å møte dagens mennesker og samfunn med evangeliet om Jesus Kristus. I disse dager er Norges Kristne Råd sammen med kirkesamfunn landet rundt samlet for å samtale og inspirere hverandre til å finne nye måter og former å være bekjennende og nære kirker i våre lokalsamfunn og i møte med et mangfold av mennesker. «Nye måter å være kirke på», som utspringer fra «Fresh Expressions of Church» i Den Anglikanske Kirke, er et tiltak i den kommende handlingsplanen for Norges Kristne Råd som et svar på vårt ønske og drøm om et fornyet fokus på å være bekjennende kirker sammen.

Det kristne vitnesbyrd i enhet og fellesskap

Handlingsplanen sier også at Norges Kristne Råd er et fellesskap av kirker i Norge, som har til hensikt å tjene, inspirere og utfordre kirkene på deres vei mot et dypere fellesskap i enhet, vitnesbyrd og samhandling. Vi tror på den treenige Gud, livgiveren, som har skapt oss til fellesskap og forsoning og som har kalt oss til å forvalte livet og ta vare på skaperverket.

Jesus sier i sin yppersteprestelige bønn at enhet er en forutsetning for å forstå at Gud Fader sendte sin sønn. Hvilken tyngde og vekt gir ikke det til vårt felles vitnesbyrd og økumeniske arbeid at vårt fellesskap som kirker, både lokalt, nasjonalt og globalt er viktig for at verden skal se hvem Jesus er. Da blir ikke enhet og økumenikk en valgmulighet, men en helt nødvendig vei.

Kirkene, sammen for våre byer og våre lokalsamfunn

Jeremias 29:7

Gud er tydelig når han gjennom profeten Jeremias taler til Israels folk som var i eksil:

Dere skal fremme fred for den byen som jeg har ført dere til i eksil, og be til Herren for den!
For når den har fred, har også dere fred.

Vi har på dette rådsmøte besøk fra et nytt initiativ som kalles «Beveg byen»

Det er spennende å se at det blant kirkene er bevegelse mot å være et folk som følger en profetisk Jeremias røst for å velsigne byene, samfunnet og landet vårt.

Bevegelsen er i stor grad inspirert av den globale bevegelsen «God in the City. Jeg hadde personlig mulighet for å møte å høre om det tilsvarende arbeidet i Berlin, «Together for Berlin». Det er inspirerende for oss som kirker i Norge å se hva Gud gjør gjennom økumenisk arbeid i byene.

Det kristne vitnesbyrd i våre liv

På samme vis som kirkenes felles vitnesbyrd, så er også den enkeltes troendes vitnesbyrd og liv i etterfølgelse vital for at verden skal se hvem Jesus er.

På lederkonferansen til Det Norske Baptistsamfunn var hovedtemaet utrustning til tjeneste, men den underliggende premiss for alt menighetsliv er liv i etterfølgelse.

Det er ikke uten grunn at noen av de mest innflytelsesrike kristne bøker og personer handler om liv i etterfølgelse.

Thomas av Kempis Imitatio Kristus og Dietrich Boenhofers Nachfolge og «Cost of Discipleship» er noen av de viktigste og mest tidløse vitnesbyrdene om livet i etterfølgelse av Jesus og en utfordring til oss som kirker i dag, særlig i vår vestlige rike verden; kan vi gjenfinne den radikale etterfølgelse som Jesus spurte folket om når han sa: «Jeg er verdens lys. Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys.»

Kirken sammen og sammen for landet

Gjennom samtaler i styre og kirkeledermøte skaper vi en arena hvor kirkene sammen kan drøfte felles initiativer og se visjoner for hva vi kan stå sammen om for kirkene i Norge.

Handlingsplanen oppsummerer de mange tiltakspunkter som er planlagt. Jeg har allerede nevnt «Nye måter å være kirke på» som et viktig initiativ og vil ellers spesielt løfte opp noen områder:

Lokaløkumenikken som en viktig arena for fellesskap mellom kirkene, men også som et nært og sterkt vitnesbyrd om Jesu enhet.

Å være de svakes forkjempere er også viktig for kirkene. Derfor vil jeg også løfte frem «Kirkens ansvar for barns rettigheter» som et viktig anliggende.

Kirkene sammen overfor våre myndigheter

Norges Kristne Råd er også et interessepolitisk organ for kirkene. Norge er inne i en viktig omstilling; Den Norske Kirke er ikke lenger statskirke og vi står overfor behandling av ny lov for tros og livssynssamfunn og finansiering av hele området. Det blir derfor viktige oppgaver for kirkene sammen å se hvordan vi kan arbeide for en bærekraftig lov som bygger opp under vårt samfunn som et livssynsåpent samfunn, hvor kirkenes betydning som trossamfunn og samfunnsaktører kan styrkes i årene som kommer. Vi har som kirker et ansvar for å tale tydelig om rettferdighet og forvaltning av jorden.

Kirkene sammen for en rettferdig verden

I 2018 ble det for første gang arrangert rettferdskonferanse og Kirkenes Verdensråd sitt tema «A Pilgrimage of Justice and Peace» blir etterfulgt at et videre fokus på rettferdighet. Norges Kristne Råd viderefører arbeidet med Global Uke og Moderne Slaveri er nå gledelig kommet opp både i regjeringsplattformen og på Stortingets agenda og det blir ingen rettferdighet hvis ikke jorden tas vare på og mennesker kan ha rettferdige levekår globalt.

En rettferdig og human asylpolitikk er også et viktig fokus for Norges Kristne Råd i årene som kommer.

Kirkene har et ansvar for å være profetiske stemmer i samfunnsdebatten og samfunnsutviklingen.

Jürgen Moltmann besøkte Oslo i 2018 og talte rundt temaet; Er Europas kristne arv et grunnlag for demokrati og menneskerettigheter eller et verktøy for nasjonalisme og populisme?

Hvordan kan vi som kirker være en motkultur og motbevegelse for en bedre og mer rettferdig verden?

Utfordringer til rådsmøtet:

Hvordan kan vi kan i dagens samfunn gjenfinne den radikale etterfølgelse som Jesus spurte folket om når han sa: «Jeg er verdens lys. Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys.»

Hvordan kan vi som kirker være en motkultur og motbevegelse for en bedre og mer rettferdig verden?

Til sist:

Kirkene sammen; Bønn som et fundament for enhet, fellesskap og forståelse.

Når vi ber sammen, kobles vi sammen med den treenige Guds fellesskap. Bønn fremmer liv i fellesskap og økumeniske bønnenettverk og felles bønn for våre byer og lokalsamfunn gir sterke Jesus vitnesbyrd til både politikere, institusjoner og enkeltpersoner.

Det er derfor min utfordring til oss som kirker å søke sammen i økumeniske bønnenettverk eller fellesskap til gode for vårt land og våre innbyggere.

Velsignet Rådsmøte